

Prawidłowe pobranie i zabezpieczenie przed warunkami transportu to najistotniejsze czynniki, które w bezpośredni sposób mogą wpłynąć na wynik badania mikrobiologicznego. Dlatego znajomość podstawowych zasad mikrobiologicznych procedur jest kluczem do otrzymania wiarygodnego, diagnostycznego wyniku.

Podłoża transportowe

Proces pobierania prób do badań mikrobiologicznych należy zawsze rozpocząć uprzednim przygotowaniem zestawu transportowego. W zależności od tego z jakiego rodzaju tkanki pobierany jest wymaz, jakich drobnoustrojów się spodziewamy oraz jakie mają wymagania wzrostowe, dobiera się podłoża o prostym lub wzbogaconym składzie.

Modyfikowane podłoże Stuarta, zwane podłożem Amies, to najczęściej spotykany agar transportowy w zestawach pobraniowych. W standardowej wersji zapewnia on przeżywalność wielu grupom drobnoustrojów o typowych warunkach wzrostu. Dodatek węgla drzewnego sprawia, że podłoże może z powodzeniem być stosowane do transportu również drobnoustrojów beztlenowych oraz organizmów wyższych wymaganiach.

Wymaz ze skóry

Miejsce kwalifikowane do pobrania wymazu należy umyć jałową solą fizjologiczną. Następnie pobrać wymaz jałową wymazówką i umieścić ją w probówce zawierającej podłoże transportowe.

Wymaz z rany, owrzodzenia

Przed pobraniem wymazu bezwzględnie należy przemyć powierzchnię rany jałową solą fizjologiczną oraz zdezynfekować okalające ją zdrowe tkanki. Opracowanie rany gwarantuje rozróżnienie drobnoustrojów kontaminujących ranę od chorobotwórczych. Wymaz należy pobierać z głębokich warstw tkanki. Jeśli rana obficie ropyje, należy rozważyć pobranie aspiratu.

Aspiraty z ropni, posiew ropy

W wypadku otwartych zmian skórnych zawierających ropną wydzielinę, po uprzedniej toalecie rany, należy zaaspirować ropę z głębokich warstw tkanki jałową strzykawką. Jeśli

zmiana jest zamknięta, należy zdezynfekować powierzchnię skóry i pobrać aspirat jałową strzykawką z osadzoną igłą o szerokim świetle. W przypadku otwierania i opracowywania chirurgicznego zmiany, pierwszą porcję ropy należy odrzucić i pobrać próbę z głębszych warstw. Aspirat należy przenieść do zestawu transportowego zachowując wszelkie zasady aseptyki i unikać ekspozycji na tlen. Nie należy wysyłać pobranego materiału w strzykawce, z uwagi na prawdopodobną kontaminację.

Wymaz z nosa, ucha, gardła

Jeśli to możliwe, wymazy należy pobierać z widocznych zmian zapalnych, unikając kontaktu jałowej wymazówki z pozostałymi, zdrowymi tkankami. Wymazówkę można przed pobraniem zwilżyć kilkoma kroplami jałowej wody. Zwiększa to komfort pacjenta oraz umożliwia bardziej dokładne pobranie w przypadku zmian o suchym charakterze.

Każdy kanał należy pobrać osobną wymazówką i dokładnie opisać probówki przed transportem.

Wymaz z worka spojówkowego

Wymazy z worka spojówkowego oka lewego i prawego wykonywać osobno, najlepiej wymazówką dedykowaną dla badań okulistycznych lub pediatrycznych. Gwarantuje to większą precyzję pobrania. Wymazówki można przed pobraniem zwilżyć jałową wodą by zwiększyć komfort pacjenta.

Nie należy wykonywać wymazu w kierunku badań mikrobiologicznych na krócej niż 4 godziny po podaniu środków znieczulających lub przeciwdrobnoustrojowych.

Posiew moczu

W medycynie weterynaryjnej referencyjną metodą pobierania moczu do badań mikrobiologicznych jest cystocenteza. Należy ją wykonywać po uprzedniej dezynfekcji skóry miejsca nakłucia. Po pobraniu aspiratu moczu, należy przenieść go na gotowe podłoża transportowo-wzrostowe typu Uromedium, Uriline czy Uricult zgodnie z zaleceniami producenta. Nie należy wysyłać strzykawki z moczem do dalszych badań ze względu na wysokie ryzyko kontaminacji materiału.

Mocz zebrany ze swobodnej mikcji zwierzęcia nie spełnia kryteriów badań mikrobiologicznych.

Posiew kału

Po uprzednim zdezynfekowaniu okolicy odbytu należy pobrać kał z prostnicy jałową wymazówką. Inne sposoby pobrania materiału nie gwarantują spełnienia kryteriów aseptyki.

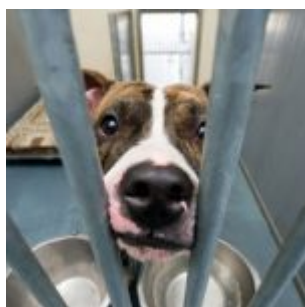
Istotne aspekty pobierania materiału do badań mikrobiologicznych

- Wszystkie materiały pobrane na badania mikrobiologiczne należy jak najszybciej dostarczyć do laboratorium, przechowywając je i transportując w **temperaturze pokojowej**.
- Najdłuższy czas transportu nie może przekroczyć **48h od momentu pobrania** materiału od pacjenta.
- **Nie należy** pobierać materiału do badań mikrobiologicznych po uprzednim zastosowaniu środków przeciwdrobnoustrojowych.
- Najszybszy czas wykonania badania mikrobiologicznego po zakończeniu antybiotykoterapii wynosi **7 dni**. Wyjątkiem są badania w kierunku kontroli stosowanej antybiotykoterapii.

Autorka: Karolina Baranowicz

Fotografia: licencja Creative Commons

Promowane

- [Wakacyjny niejadek](#)

- [Polskie badania: ptaki kolonizujące miasta pochodzą z terenów wokół nich](#)

- [Nowotwór u psa. Jak zadbać o swojego zwierzaka?](#)

- [Przypadek nasieniaka jądra u świnki morskiej](#)

- [Katar u świnki morskiej](#)